

DOWN

AUSTRALISKA NYZEELÄNDSKA VÄNSKAPSFÖRENINGEN

WWW.AUSTRALIEN-NYAZEELAND.SE

UNDER

NR 1 / 2019

CHRIS BAILEY
*till Sverige och
50-årsjubileumsfesten*

TASMANIEN
*- en upplevelse
som ger mersmak*

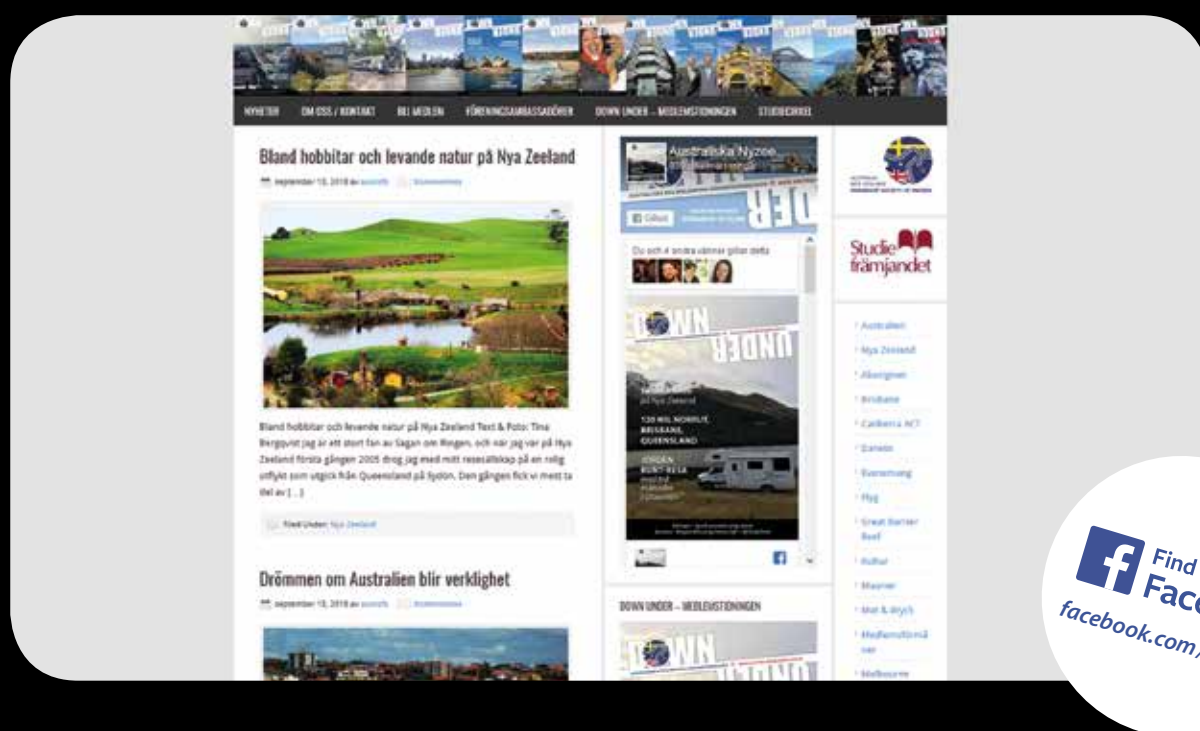
**RUNDRESA
& FARMARLIV**
*på Masterton
fårstation*

VINTERÄVENTYR
i Australien

*Vandringar och fiske på Nya Zeeland / Australisk volleybollprofil i Lund
Fem veckor i Söderhavet på väg till Down Under*

Besök VÄNSKAPSFÖRENINGENS HEMSIDA

På hemsidan hittar du senaste nytt om evenemang, nyheter, medlemsförmåner och tips. Du kan läsa artiklar, reseskildringar och få information om working holiday, visum mm.

WWW.AUSTRALIEN-NYAZEELAND.SE

Bli medlem
**I AUSTRALISKA NYZEELÄNSKA
VÄNSKAPSFÖRENINGEN**

Medlemsavgift 200:- kalenderår.

I medlemsavgiften ingår bland annat fyra nummer av Down Under.

Inbetalning till PlusGiro konto 54 81 31-2.

Uppge namn, ev. medlemsnummer och e-postadress.

Tänk att det har gått 50 år sedan Australiska Nyzeeländska Vänskapsföreningen bildades. Några av er har varit medlemmar sedan begynnelsen, andra har kommit och gått. Själv blev jag medlem i mitten av 90-talet och minns med värme alla år i styrelsen. Vi kommer att i nästa utgåva av Down Under blicka tillbaka för att minnas allt vi varit med om i ett jubileumsnummer. Men först ställer vi till med en stor fest som vi hoppas att ni har möjlighet att delta i på Down Under Bar i Göteborg. Ni kan läsa mer längre fram i tidningen.

I det här numret har vi fått in artiklar från Mia Ivarsson som tar med oss på sin rundresa och farmarliv på Masterton färstation i Nya Zeeland. Lena Lysvret tar oss med på vandring och fiske på Nya Zeeland. Tina Bergqvist skriver om En veckas vinteräventyr i Australien. Margot Garmelius presenterar sin andra artikel om Tongariro Alpine Crossing. Då och nu - En naturupplevelse över det vanliga. Per Jörgner skriver om Fem veckor i Söderhavet på väg till Down Under. Gemensamt för flera av artiklarna är att de är minnen från förr, något som passar extra bra detta jubileumsår.

Om ni har Facebook så följ oss gärna så ni inte missar evenemang som dyker upp under året www.facebook.com/ausnzfs.

På vår hemsida www.australien-nyazeeland.se kan ni bland annat läsa artiklar och tidigare utgåvor av vår medlemstidning.

Vi hoppas att ni vill vara med oss som medlemmar även i framtiden, tillsammans är vi Australiska Nyzeeländska Vänskapsföreningen

Lars Wallin
Chefredaktör

Chris Bailey & 50-årsjubileumsfesten **5**

Vinteräventyr i Australien **8**

Rundresa & farmarliv **10**

INNEHÅLL

4 ORDFÖRANDEN HAR ORDET

11 NYHETER

**12 VANDRINGAR OCH FISKE
PÅ NYA ZEELAND**

**14 FEM VECKOR I SÖDERHAVET
PÅ VÄG TILL DOWN UNDER**

AUSTRALISK
VOLLEYBOLLPROFIL I LUND **16**

TASMANIEN – EN UPPLEVELSE
SOM GER MERSMAK **17**

TONGARIRO
ALPINE CROSSING **18**

BLI MEDLEM **19**

DOWN UNDER
c/o Erwin Apitzsch
Nordmannavägen 4
224 75 Lund

ISSN 2001-1121

www.australien-nyazeeland.se

REDAKTION

Chefredaktör: Lars Wallin
lars.wallin@australien-nyazeeland.se
+46 73 7544 020

Ansvarig utgivare: Erwin Apitzsch
erwin.apitzsch@australien-nyazeeland.se
+46 70 8144 865

Annonsering: Tomas Eisner
tomas.eisner@australien-nyazeeland.se
+46 8 458 05 57

Layout: Elisa Heleä

Framsida: Chris Bailey

Foto: Privat

Redaktionen delar ej nödvändigtvis
åsikter som framförs i artiklar.

ORDFÖRANDEN

Erwin Apitzsch har ordet

Den 23 februari med firande av Vänskapsföreningens 50-årsjubileum är nu nära förestående. I ett historiskt perspektiv måste vi nog vara lite mer modesta beträffande de femtio åren. Den skandinaviska Vänskapsföreningen med Australien/Nya Zeeland bildades visserligen 1969, det vill säga för 50 år sedan, men inte förrän 1985 har Vänskapsföreningen haft en svensk representant. Lite längre fram i historiedokumentet finner man att den svenska Vänskapsföreningen hade sitt första årsmöte inte förrän 2002. Det innebär å andra sidan att vi kan fira 50-årsjubiléer både 2035 och 2052!

Det ursprungliga namnet var Scandinavian Australian New Zealand Friendship Union, men 1995 bytte man namn till Scandinavian Australian New Zealand Friendship Association och 2001 till Scandinavian Australian New Zealand Friendship Society. År 2002 inleddes ett samarbete med MyPlanet och den tidigare föreningen omvandlades till tre nationella föreningar, en svensk, en dansk och en norsk. Med start 1984 gavs tidskriften NEWS ut med fyra nummer per år gemensamt för de skandinaviska länderna. Samma år inleddes ett samarbete med MyPlanet och namnet ändrades till MyPlanet Magazine. Samarbetet upphörde dock några år senare och under åren 2007-10 hette tidskriften CURIOUS, utgiven av The Friendship Societies. Och så kommer vi till 2011 då det första numret av DOWN UNDER i dess nuvarande form publicerades av vår svenska förening.

Jag vill tacka vår medlem Lars-Olle Gustafsson och hans fru som har varit medlemmar sedan hösten 1989 och välvilligt skänkt sin kollektion av medlemstidskrifter från och med nummer 4, 1989, med endast undantag av nummer 3, 1991, till föreningen. Är det någon som kan tänka sig att komplettera vår kollektion med de saknade numren, vore vi väldigt tacksamma. Då skulle samlingen bli komplett och utgöra ett utmärkt underlag för en artikel om vår historia i jubileumsnumret av Down Under. Vi välkomnar alla bidrag, uppslag och idéer beträffande innehållet i jubileumsnumret. Ett utmärkt tillfälle till detta erbjuds då vi förhoppningsvis ses vid föreningsstämman i Göteborg. Varmt välkomna!

Turistströmmen till Nya Zeeland har ökat markant. För några årtionden tillbaka besöktes landet av omkring 500 000 turister, men 2017 var antalet besökare uppe i 3,7 miljoner. Detta har fått konsekvenser för infrastrukturen och lett till att Nya Zeeland planerar att införa en turistskatt under året, som

förmodligen kommer att tas ut via flygbiljetten. Skatten ska ligga på 35 nya zeeländska dollar, vilket motsvarar ungefär 200 kronor. Man räknar med att turistskatten ska föra in cirka 450 miljoner kronor till statskassan och tanken är att pengarna ska återinvesteras i turismen i form av infrastruktur och miljövård. Turistskatten kommer att gälla alla besökare utom de som kommer från Australien och öarna i Stilla havet.

Att Australien har drabbats av en värmebölja med extremt höga temperaturer har säkert inte undgått någon. I preventivt syfte infördes nya väderregler under Australian Open i tennis. För att skydda spelarna från att svimma eller drabbas av uttorkning lade man in en tiominuterspaus mellan andra och tredje set i kvinnornas matcher när en fyra på den femgradiga skalan uppmäts före eller under de två första seten. På motsvarande sätt får männen en paus efter det tredje setet. I år kunde tävlingen genomföras utan några incidenter på grund av vädret.

Den extrema värmen i Australien har dock haft negativa konsekvenser för andra. Omkring en miljon fiskar tros ha dött i flodsystemet Murray-Darling väster om Canberra. Orsaken var att sjunkande vattennivåer i kombination med uppvärmt vatten har medfört att algbloomingen i floden ökade dramatiskt med följden att fiskarna dödades. Det har lett till att flodbankarna är överfyllda med stinkande ruttnande fisk och att flera arter, som bara finns här, hotas av utrotning. Totalt sett var 2018 det fjärde varmaste året i Australien, bara slaget av de tre senaste åren, är detta en välkommen åtgärd.

På den positiva sidan kan noteras att Coca Cola slutar med plasticsugrör i Australien. Plasten ska ersättas med biologiskt nedbrytbart papper och är en del i företagets policy att endast använda återanvändbart material senast 2025. Med tanke på att sugrör av plast stod för 11 procent av allt skräp av plast som hittades i landet förra året.

I en nyligen publicerad artikel har forskare från Australien rapporterat att personer som regelbundet skippade frukosten hade en något större vikt-nedgång än de som inte gjorde det. Den genomsnittliga vikt-nedgången var 0,44 kilo. Kritik mot resultaten har redan framförts, så framtiden får utvisa vad som är bäst. För egen del behöver jag inte gå ned i vikt, så jag kan fortsätta att njuta av en god frukost! ★

AUSTRALISKA NYZEELÄNDSKA VÄNSKAPSFÖRENINGENS 50-ÅRSJUBILEUMFEST

*Vi hälsar dig varmt välkommen till föreningens stora jubileumsfest
som äger rum den 23 februari på Down Under Bar, Andra Långgatan 5 i Göteborg.*

Vi inleder med årsmöte klockan 14.00 dit vi hälsar alla våra medlemmar välkomna. Klockan 15.00 öppnar vi dörrarna för allmänheten, är du medlem har du fri entré annars kostar det 100 kr.

Vår tidigare samarbetspartner My Planet kommer att vara på plats för att dela med sig av minnen och restips. Personalen på Down Under Bar kommer att bistå med tips och försäljning av australisk och nyzeeländsk mat och dryck. Vänskapsföreningens hela styrelse är på plats. Ordförande Erwin Apitzsch som är expert på framför allt skolfrågor och idrottspsykologi och har rest i både Australien och Nya Zeeland svarar gärna på frågor. Tomas Eisner och Margot Garmelius är föreningens Nya Zeeland-expert och tillsammans föreläser de ofta om just Nya Zeelands Nord och Sydö. Margot reste till Nya Zeeland redan på 1960-talet. Undertecknad Lars Wallin kommer att bjuda på en workshop-show i hur man spelar didjeridu, efteråt kommer du att veta

allt du inte tidigare visste om detta urgamla instrument med sina rötter i Norra Territoriet.

Klockan 17.00 får vi celebret besök på scenen då den australiska rocklegenden Chris Bailey, sångare och textförfattare i bandet The Saints, bjuder på en efterlängtat sverigekonsert.

Chris Bailey som numera är bosatt i Haarlem utanför Amsterdam föddes 1959 i Nanyuki i Kenya av irländska föräldrar. Han bodde i Belfast till sju års ålder innan familjen flyttade till Brisbane i Australien. The Saints bildades 1973 och släppte i september 1976 sin självutgivna debutsingel (I'm) Stranded. Den engelska musiktidningen Sounds skrev i Storbritannien att detta var "Sounds single of this and every week". Efter en turbulent tid i London och dess punkscen där gruppen sågs som en udda fågel (de väg-

rade att anpassa sig till punkmodet), gick medlemmarna skilda vägar. Ivor Hays som var trummis, Kym Bradshaw, basist (ersatt av Algy Wards 1978) och Ed Kuepper, gitarr flyttade tillbaka till Australien medan Bailey stannade kvar i Europa. Efter sig lämnade de tre magnifika skivor, "I'm Stranded", "Eternally Yours" och "Prehistoric Sounds". Bailey som valde att stanna kvar i Europa lät The Saints leva vidare med nya sättningar och fick på 1980-talet flera stora hits såsom "Grain Of Sand" och "Just like fire would". Bruce Springsteen & the E Street Band gjorde en cover på "Just like Fire Would" på premiärspelningen av australienturnén Wrecking Ball Tour 2013. Den 14 januari 2014 släppte Springsteen en studioversion av låten på skivan High Hopes samt en officiell video. Det svenska bandet The Hives släppte år 1999 en cover av The Saints låt "Lost & Found" som b-sida till singeln Main Offender. Bandet Sahara Hotnights brukade spela "Grain of sand". Chris Bailey medverkade även på Nick Cave and the Bad Seeds album Nocturama 2003 i låten "Bring it on", där han sjunger duett med Nick Cave.

Efter att under en period på 90-talet ha levt i Malmö talar faktiskt denna australiska rocklegend svenska! År 2007 återförenades The Saints i sin originalsättning för en konsert i Brisbane. Några år senare turnerade Chris Bailey & Ed Kuepper tillsammans i Australien med en akustisk show. År 2001 valdes The Saints in som medlem i Australian Recording Industry Association

(ARIA) Hall of Fame. The Saints musik lever vidare, under 2018 släppte den forna gitarristen Ed Kuepper skivan The Aints "The church of simultaneous existence" där bandet spelat in låtar från The Saints tidiga år, låtar som legat bortglömda och som man tidigare inte spelat in. Chris Bailey har nyligen varit i inspelningsstudion i Australien och det ryktas om kommande skivsläpp. ★

*"Rock music in the seventies was changed
by three bands - the Sex Pistols, the Ramones
and the Saints" - Bob Geldof*

*"They were kind of god-like to me and my colleagues.
They were just always so much better than everybody else.
It was extraordinary to go and see a band that
was so anarchic and violent" - Nick Cave*

AUSTRALISKA NYZEELÄNDSKA VÄNSKAPSFÖRENINGEN

50-ÅRSJUBILEUM 1969 - 2019

ÅRSMÖTE - MUSIK - MAT - FÖREDRAG

23/2 DOWN UNDER BAR

Andra Långgatan 5, Göteborg

LIVE!
**CHRIS
BAILEY**
(THE SAINTS)

PROGRAM

(reservation för förändringar)

15.00 Presentation av styrelsen + Down Under

15.30 My Planet - Resor till Australien & Nya Zeeland

15.45 Down Under Bar - Mat och dryck från AS & NZ

16.00 Mingel & Möten

16.20 How to play the didj med Lars Wallin

16.30 Mingel & Möten

17.00 Chris Bailey "The Saints" solokonsert.

18.30 Mingel & Möten

ENTRÉ 100:- / MEDLEMMAR GRATIS

BLI MEDLEM

Australiska Nyzeeländska Vänskapsföreningen

Inbetalning av 200 SEK till PlusGiro konto 54 81 31-2

Var vänlig ange namn, eventuellt. medlemsnummer och adress.

Medlemsavgiften gäller för kalenderår.

I samarbete med Australiska Nyzeeländska Vänskapsföreningen,

Down Under Bar, My Planet, Studieförbundet

En veckas VINTERÄVENTYR

I juli 2013 kom min mamma på besök till Australien några veckor, och vi tillbringade en vecka på resande fot. Det blev långa dagar och inte mycket sömn, men åh vilken fantastisk resa det blev!

Text & Foto: Tina Bergqvist

Adelaide - Alice Springs

Efter några dagar i min nya hemstad Adelaide åkte vi till Alice Springs i Northern Territory. Trots att mamma glömt en sax i väskan som hon fick lämna ifrån sig gick flygresan smidigt och tog två timmar. Vi bodde två nätter på Desert Palms Resort, som var fint omgärdat med palmer. Första dagen hade vi inga aktiviteter planerade så vi promenerade in till stan, vilket tog ungefär 20 minuter då hotellet låg lite avsides. Vi tittade runt på aboriginisk konst och njöt av den 20-gradiga värmen. Jag trodde staden skulle vara större än den var. Däremot var nätterna en plåga eftersom det var nollgradigt och ingen värme inomhus... Brrr!

Dagsutflykt till West MacDonnell Ranges

Det blev många tidiga mornar eftersom vi ville se så mycket som möjligt. Dagen därpå blev vi upphämtade klockan sex för en utflykt på 10,5 timmar. Första stopp blev Simpsons Gap i MacDonnell Ranges, cirka 18 km från Alice Springs. Denna, liksom många andra platser vi fick se, är en viktig och spirituell plats för den australiensiska ursprungsbefolkningen. Vi såg många träd med brännskador av tidigare bränder. Vi åkte vidare till Angerle (Standley Chasm), en väldigt vacker naturupplevelse! Det skulle ta en timme att promenera fram och tillbaka, men jag och mamma var så fascinerade så vi stannade till överallt och fotade, så de andra fick vänta in oss. Efter lunchen som ingick i priset (som dock bara bestod av mackor, chips och saft) åkte vi till Desert Park. Den var inte lika imponerande som Ang-

kerle, och jag var ganska trött i benen. Höjdpunkten var när vi fick ta del av hur aboriginerna lever i The Outback och vad som går att äta i naturen, och prova på att krossa nötter och göra till mjöl.

Kamelfarm, Kata Tjuta, Atila och solnedgångsutflykt med utsikt över Uluru

Dagen efter var det äntligen dags att besöka Uluru (Ayers Rock), dit vi åkte buss från Alice Springs. På vägen stannade vi till på en kamelfarm där mamma passade på att ta en kort kameltur och se en dingo på nära håll. Vi stannade även till vid Kata Tjuta, och fick en skymt av Atila (Mount Connor) som både jag och många andra med mig först trodde var Uluru. Dagen avslutades med en solnedgångstur med utsikt över just Uluru, med vin och snacks som sällskap. Uluru skiftar färg lite beroende på om solen skiner eller om det regnar. Den karaktäristiska röda sanden skapar en speciell stämning och vi fick båda med oss en del av den i skorna.

Kings Canyon

Vår semester i Northern Territory tog oss vidare till Kings Canyon redan innan klockan fem på morgonen. Det var dags för en 12,5-timmarsutflykt och oj vad slut jag var i benen efter den dagen! Vi stannade först till för frukost innan vi nådde det mäktiga berget. Bergsbestigningen började med en 500 meter brant backe uppåt, och jag önskade verkligen att jag vore i lite bättre form. Det tog ungefär tre timmar att se det mesta uppe på berget,

men återigen hamnade jag och mamma på efterkälken eftersom det var så mycket att fota med den vackra utsikten över Watarrka National Park. Ett tag var jag faktiskt lite rädd att vi blivit kvarglömda när jag inte såg resten av gänget. På vår biljett stod det att det kan bli upp till 36 grader varmt på sommaren och då rekommenderas man att inte klättra upp för berget. Jag kunde förstå hur lätt man skulle kunna gå vilse, speciellt om man är uttröad och trött av värmen, så denna utflykt lämpar sig förmodligen bäst just under senhöst eller vinter. Oavsett årstid så är välfyllda vattenflaskor och en keps som skyddar huvudet från solen ett måste. Vi åt lunch längs med vägen tillbaka, och när vi var tillbaka på Outback Pioneer Hotel provade mamma på att äta en känguruhamburgare som hon tyckte var supergod.

Långpromenad runt Uluru

Sista dagen i Northern Territory var det dags att se Uluru på närmre håll. Vi bokade spontant en morgonvandring runt berget, och var där i tid för soluppgången. Vi vandrade runt hela Uluru på egen hand, vilket tog tre - fyra timmar (inklusive fotopaus). Det var helt fantastiskt att kunna gå runt i sin egen takt. Det var så vackert, och det ligger en tydlig spirituellt känsla i luften. På vissa ställen stod det att det var förbjudet att fotografera och det finns strikta regler om att det är förbjudet att fotografera nordöstra Uluru och södra sidan av Kata Tjuta. Besökare avråds även från att klättra upp för Uluru för att respektera den aboriginiska kulturen, och det står både på entrébiljetten och på skyltar på plats. Dock gör tyvärr inte alla det och vissa har till och med använt toppen för att uträtta toabehov. Fruktansvärt! Klättervägen är ofta stängd på grund av höga temperaturer eller hårda vindar. Från och med 26 oktober 2019 kommer klättermöjligheten att vara permanent stängd.

Port Douglas och Kuranda

Efter vår promenad runt Uluru checkade vi ut och tog flyget till Cairns, för vidare färd med transfer till Port Douglas cirka 1,5 timme därifrån. Vilken tropisk hetta som mötte oss där i Norra Queensland, trots att det ändå var mitt i vintern! Jag blev lite åksjuk av alla slingriga vägar, chauffören körde ganska fort. Det var lite klurigt att få tag i nyckeln till vårt rum på The Pavilions eftersom vi kom fram på kvällen och det redan var mörkt, men till slut hittade vi den i en brevlåda. Väl framme väntade det finaste hotellrum jag någonsin bott i, långt upp med vackra palmer precis utanför balkongen. Eller ja, snarare lägenhet! Jacuzzi, stort vardagsrum som var delat med en

kökhörna, stor balkong och en skön säng. Dock gillade även en massa små myror att hänga i lägenheten. Efter en skön sömn vaknade vi tidigt, och det var dags att åka till Kuranda, en väldigt mysig by vid den vackra regnskogen. För att ta oss dit åkte vi Skyrail Rainforest Cableway; en linbana som först går över regnskogen, och som stannar till längs med vägen där man kan hoppa av, för att slutligen stanna i Kuranda. Förutom att njuta av god mat och lite shopping kikade vi in i ett fjärilshus fullt av vackra fjärilar. Vi fick berättat för oss att fjärilarna gärna dras till färgglada kläder då de tror att det är mat, och trots att jag hade ett vitt linne satte sig en fjäril på mig också. Dagen i Kuranda avslutades med att vi hoppade på ett tåg, Kuranda Scenic Rail, som sakta körde runt med magnifik utsikt över regnskogen. En guidad röst i högtalarna berättade om allt vi såg, varvat med historiska fakta. Tillbaka i Port Douglas promenerade vi runt i den fina lilla staden som även kallats motsvarigheten till franska rivieran. Klart bästa dagen på resan, tillsammans med vandringen runt Uluru.

Sjösjuk åktur till Stora Barriärrevet

Sista dagen blev det en utflykt till Stora Barriärrevet. Jag tror aldrig jag varit så åksjuk som på den båten! Trots att jag tog en åksjuketablett. Jag var inte ensam om det, för de flesta ombord spydde. Inte så trevligt. Men det var inte så mycket att göra åt det mer än att hårdna ut tills vi kom fram. Så vackert! Det gick bra att snorkla, men jag mädde så illa och hade aldrig snorklat förut, så jag vågade inte ge mig på det. Däremot kunde man se havslivet tack vare en glasbotten på ett slags ubåt vi kunde gå på och se allt på nära håll, det var väldigt fascinerande. Mamma, jag och en finsk man tog en helikoptertur över barriärrevet och det var fantastiskt att se det ovanifrån. Kanske inte det mest miljövänliga alternativet såhär i efterhand, men vilken upplevelse det var! Det var med skräckblandad förtjusning vi åkte helikopter för första gången (förutom för finnen som klagade på att det här var den sämsta helikoptertur han varit på), eftersom dörrarna inte kändes helt stängda. Det kändes lite säkrare med bältena vi hade på oss i alla fall.

Det blev inte mycket sömn för redan klockan tre på morgonen var vi tvungna att gå upp, och återigen färdas till Cairns flygplats mitt i natten för ett morgonflyg tillbaka till Adelaide. Det var häftigt att se utsikten från flygplanet, och jag drömmer mig ofta tillbaka till denna resa. Har du möjlighet att se dig om i Australien så gör det, det är verkligen ett vackert, spännande och fascinerande land med alla omväxlande miljöer! ★

RUNDRESA OCH FARMARLIV på Masterton fårstation

Vår dotter Elisabet flyttade till Nya Zeeland 2006, ett land hon blivit förälskad i redan 2004 i samband med en sexmånadersresa i Australien och Nya Zeeland. Jag förstår nu varför! Med en sådan natur och fantastiska platser kan man inte annat bli.

Text & Foto: Mia Ivarsson

Efter att Elisabet hälsat på i Sverige över jul och nyår 2007, reste jag och lillebror Johannes med henne "hem" i februari 2008. Vilket äventyr för tolvåringen! Vi landade i Auckland den 11:e, trötta och jetlaggade. Direkt till inrikesflyget och vidare till Palmerston North där Elisabets sambo Snow mötte oss. Sedan var det bara "några" timmars bilresa till Masterton och fårstationen där de arbetade.

Vi vilade upp oss ett par dagar innan vi startade vår "Tikitour" runt en del av Nordön. Med Elisabets lilla Holden körde vi många mil. Första målet var staden Taupo, nästan mitt på Nordön. Vi körde längs med Desert Road, förbi vulkanerna Mount Ruapehu, Tongariro och Ngauruhoe. Vilken spektakulär natur med sitt karga landskap, vildhästar som strövar längs vägen och kiwifåglar i buskarna.

Taupo ligger vackert beläget på Lake Taupos norra strand och är ett av Nya Zeelands populäraste turistmål. Fem kilometer utanför Taupo ligger vattenfallet Huka Falls som är ett måste att se! Vattnet gnistrar vackert i grönt och blått när cirka 220 000 liter i sekunden forsar fram. Vi passade även på att bada i varma pooler i parken.

Färden fortsatte till Rotorua, en central plats för maorikulturen. Men det luktar inte särskilt gott när man kör in i staden. På grund av alla heta källor och geisklar med underjordisk verksamhet är ruttna ägg något man kan jämföra lukten med!

Vi körde vidare till The Green and Blue Lakes utanför staden och bodde på en campingplats precis vid stranden av the Blue Lake. Här stannade vi i två dagar och badade i sjön, besökte the Caterpillar Experience samt ett museum med över 30 renoverade caterpillarfordon från 30-talet och fram till sent 50-tal. En historisk vandring bland vintage-lastbilar och grävmaskiner. Tyvärr är museet stängt sen några år tillbaka.

I Rainbow springs Nature Park som också ligger i Rotorua kan du, om du har tur få se levande kiwis i dess rätta miljö. Vi hade tur att få se en kiwiunge födas när vi besökte parken! Parken gör allt för att kiwifågeln ska överleva för framtida generationer, och råd-

dar övergivna ungar från att bli rått- och hermelinmat ute i det fria.

Vårt nästa mål på tikitouren blev Mount Manganui vid Tauranga, Bay of Plenty. Även detta en fantastisk plats med mycket att se! Berget höjer sig 232 meter över havet. Vi vandrade runt hela berget, vilket tog cirka 1,5 timma. Så vackert!

Efter två dagars solande och badande i Stilla havet på Omanu Beach fortsatte vår färd till Gisborne på östkusten. Det var här James Cook siktede land på sin jungfruresa till nya Nya Zeeland 1769. En vacker hamnstad som även kallas huvudstaden av Chardonnays gröna druva. Från Hawke's Bay kommer många goda viner som du kan testa på bland annat Gisbornes årliga Wine & Food festival i oktober.

Innan vi fortsatte till Wairoa, där Elisabets svärföräldrar bor, passade vi på att mellanlanda på Mahia Peninsula, en spektakulär halvö med vackra sandstränder och klart vatten. Här kan du surfa, bada, utforska vandringslederna eller helt enkelt bara slappa! Även Castlepoint som ligger på östkusten inte långt från Masterton är en plats med härliga badstränder och mycket båtliv. Stigen upp till Castlepoint Lighthouse är rätt brant, men när du väl står vid fyren och tittar ut mot horisonten, är det mödan värt! En plats att lägga till Must do-listan enligt min åsikt.

När vi väl kom hem till Masterton igen, var det farmlife som gällde. Vi njöt av att få följa med och flytta djuren till nya paddockar, köra fyrhjuling, följa med på vildsvinsjakt på natten, ja listan är lång över upplevelser som vi sent ska glömma.

Vi hann även med en dagstur till Wellington, med tåg. En underbar dag på nationalmuseet Te Papa (även det Must do!) och shopping i mysiga affärer.

Hemresedagen till Sverige närmade sig. Vi längtade naturligtvis efter familjen i Bästad, och de efter oss. Efter denna första resa har det blivit många fler. Vi försöker resa en gång om året. De tre barnbarnen på Otuiti station vid Wanganui River längtar till nästa gång mormor och morfar kommer! ★

Nyheter & MEDLEMSFÖRMÅNER

Besök vår hemsida www.australien-nyzeeland.se
eller vår Facebook-sida www.facebook.com/ausnzfs
för aktuella föreläsningar, föreningsmöten och evenemang.

Australiska Nyzeeländska vänskapsföreningen 1969 – 2019

Lördag den 23 februari blir det 50-årsjubileum för vänskapsföreningen på Down Under Bar på Andra Långgatan 5 i Göteborg. Alla medlemmar har gratis entré (Missa inte inbetalningskortet som bifogas med detta nummer). Det blir föreläsningar, möten och musik. Du får bland annat möjlighet att träffa hela styrelsen, gamla och nya medlemmar, reseföretaget MyPlanet som vi samarbetat med genom åren. En av Australiens största musiklegender genom tiderna Chris Bailey "The Saints" bjuder på en exklusiv akustisk konsert.

MyPlanet klimatkompenserar för alla resor!

När du bokar din resa hos MyPlanet reser du CO2-neutralt och minskar på så vis ditt ekologiska avtryck på vår planet. Vi inkluderar från och med 2019 full klimatkompensation på både våra egna och våra kunders resor, vilket kommer att resultera i att vi tillsammans är med och bidrar till att bland annat återplantera över 4 500 fotbollsplaner regnskog per år. Gör ett ansvarsfullt val när du ska ut och resa – välj MyPlanet. www.myplanet.se

Australien har just genomlidit den varmaste månaden som har uppmätts

Medeltemperaturen i landet under januari, då södra halvklotets sommar kulminerar, hamnade över 30-strecket – för första gången sedan statistik började föras, skriver Australiens väderbyrå BOM i sin månadsrapport. Andrew Watkins, meteorolog på BOM, säger att Australien aldrig har varit med om något liknande. www.dn.se

Fängslad asylsökare tilldelas Australiens största litterära pris

En statslös kurdisk-iransk asylsökare som sedan sex år interneras av Australien i Papua Nya Guinea skrev en roman i WhatsApp. Nu tilldelas Behrouz Boochani Australiens högst värderade litterära pris. Mottagaren av Victorian prize for literature och Victorian premier's literary awards 2019 får sammanlagt 125 000 australiska dollar, motsvarande 820 000 svenska kronor www.dn.se

De satsar på att bli första fossilbilsfria ön

Glöm miljözoner för bilar – i Nya Zeeland satsar man bredare än så. Ön Waiheke, strax norr om huvudstaden, ämnar förbjuda fossildrivet helt och

hållet. En ö perfekt för elbilar, menar Vern Whitehead, talesperson för intresseorganisationen Electric Island Waiheke. Bollen är i rullning för att helt få bensen- och dieseldrivna bilar och maskiner förbjudna. – Vår vision är att gå över till billig ren energi för alla fordon 2030 säger han i en intervju med New Zealand Herald. www.nyteknik.se

Korsar Australien med hjälp av solenergi

Kan solcellsdrivna bilar vara framtidens melodi? Absolut. Det menar Arvid Gränsmark från Västervik. Tillsammans med 16 andra studenter, med olika spetskompetenser, arbetar han med att ta fram just en solcellsdriven bil. Med den ska gruppen från Jönköping tävla i världens största tävling för solcellsdrivna bilar – "Bridgestone World Solar Challenge" i Australien. – Med hjälp av solens energi ska vi ta oss från Darwin i norr till Adelaide i syd, berättar Arvid Gränsmark. www.vt.se

Jobbfest i Australien

I Australien visade färsk arbetsmarknadsdata att 21 600 nya jobb skapades i december vilket var över analytikernas prognos på 16 500 nya jobb. Arbetslösheten låg i sin tur på 5 procent jämfört med väntade 5,1 procent, skriver CNBC. "Huvudbudskapet är att den australiensiska arbetsmarknaden fortfarande ser ganska stark ut. Om du befinner dig i Australien har det aldrig funnits en bättre tid att söka jobb", säger Paul Bloxham, chefsekonom på HSBC i Australien, till CNBC. www.di.se

Ola Toivonens succé i Australien fortsätter

Ola Toivonen sade adjö till landslaget efter VM i sommar och lämnade även franska Toulouse. Flytt-lassen gick till Australien och Melbourne Victory. Där har anfallaren gjort succé. När Melbourne Victory besegrade Sydney med 2–1 stod Toivonen för ett drömmål. Efter knappt 20 minuter skruvade Toivonen in en frispark. Det är hans tionde mål på tretton ligamatcher. www.aftonbladet.se

Tusentals stungna av giftmaneter i Australien

Giftiga blåsmånar har invaderat Australiens kust, och över 3 500 personer har blivit stungna under helgen. "Jag har aldrig sett något liknande – någonsin", säger livräddaren Jeremy Sturges till News.com.

Experter kallar det för en epidemi. I delstaten Queensland, längs Gold Coast och Sunshine Coast

har giftmaneter invaderat kusterna, skriver Travel and Leisure. www.expressen.se

Skriv eller föreläs med Vänskapsföreningen

Vi söker både föreläsare och artiklar. Hör av dig om du kan tänka dig att dela med dig av dina upplevelser från Australien och Nya Zeeland.

lars.wallin@australien-nyzeeland.se

Down Under Bar, Göteborg

Home made Aussie pies. www.downunderbar.se

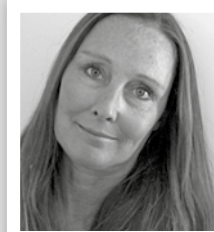
Tour Pacific tipsar!

Frihet med bil - Nya Zeeland runt i 23 dagar.

Upplev denna resa till Nya Zeeland som tar dig runt på både Nordön och Sydön i en välutrustad hyrbil. Vi har här tagit fram en skraddarsydd rutt med 22 övernattingsstopp längs den upplevelserika vägen. www.tourpacific.se

Australienresor tipsar!

Nya Zeeland rundresa i husbil. Nya Zeeland är ett fantastiskt land med den vackraste natur man kan föreställa sig. Med fina stränder, aktiva vulkaner och termiska områden i norr, till snöklädda berg, djupa fjordar och imponerande glaciärer i söder. Nya Zeeland har verkligen allt och med detta reseförslag i Maui husbil får du de rätta förutsättningarna för en fantastisk kör-själ upplevelse. Pris per person när två reser tillsammans från 30 995 kr. www.australienresor.se

Åsa Duffy

föreningsambassadör på Nya Zeeland
Vänskapsföreningens ambassadör
på plats i Auckland, Nya Zeeland.

Som medlem i AUSNZFS
kan du ställa frågor till Åsa.
duffy.asa@gmail.com

VANDRINGAR OCH FISKE

*Glimtar från vår senaste resa på Nya Zeeland i december 2018.
När vi (Lena, Peter, Katrin och Jacob) planerade denna resa, vårt fjärde besök,
valde vi från våra personliga erfarenheter. Vi hade delvis fokus på vandringar
och en del fiske då Peter är en inbiten flugfiskare.*

Text & Foto: Lena Lysvret

Vi började vår vistelse i Auckland där vi bland annat besökte den botaniska trädgården som ligger en bit söderut utanför centrum vid väg 1, Hill Road Manurewa. Den är väl värt ett besök om man är intresserad av växter och blommor. Vi kände igen påfallande många växter från vår egen fauna.

Vi besökte också Shakespear Regional Park, ungefär 50 km norr om Auckland. Sväng av vid Silverdale. Det är ett fint område med möjlighet till promenad i både skog och äng där man samsas med en hel del får. En fin vandring, dock inte så lång, men som erbjöd härlig utsikt från utsiktstorn över havet och Auckland. I Silverdale finns också en inomhusskidbacke. Kan ju te sig lite lustigt för oss nordbor.

Efter tre dagar i Auckland styrde vi kosan till Coromandel. Vi hade hyrt en stuga på Whitianga Holiday Park. Där vi besökte några favoriter såsom Cathedral Cove och Hot Water Beach. Mycket turister men upplevelsen är ok ändå.

Nya Zeeland har lyckats möta den ökade turismen och utvecklat faciliteterna. Till exempel är den närmaste parkeringen till Cathedral Cove stängd under högsäsong och man hänvisas till en större parkering några kilometer bort där det finns en shuttle som man kan ta till ordinarie parkeringsplats. Man behöver inte känna att man inte kan gå till stranden trots avståndet till parkeringen. Det finns också alltid rena och fräscha toaletter på de mest oanade platserna.

Vi gick också en track vid namn Kauaeranga Kauri Trail. Ingången till parken är belägen i närheten av Thames. Det finns många spår att välja på, vi gick upp mot Pinnackels Hut. Våldigt brant och tufft. Vi kom halvvägs, sedan vände vi. Åter igen, fantastisk natur.

Nästa stopp på vår rundtur var Ohaupo, där vi besökte the Tree Church. En helt fantastisk trädgård med en kyrka helt i växande träd och buskar. Vål värt en liten omväg för ett besök. Öppen på söndagar, men det går fint att komma annan tid efter överenskommelse med ägaren. Besök hemsidan treechurch.co.nz.

Vi fortsatte vår resa söderut och tillbringade några dagar i Wellington. En av dagarna gjorde vi en utflykt till Cape Palliser, Nordöns sydligaste fyr. En bra bit att köra men med omväxlande omgivning och stopp för fika i några av de små gemytliga samhällen man passerar blir utflykten väldigt trevlig. Det är 252 trappsteg upp till den polka-grisrandiga fyren från vilken man har en härlig utsikt. En och annan pälsäl hade också hittat dit. De där pälsälarna luktar inte jättegott.

För att spara tid flög vi vidare till Queenstown. Vi fördelade nio nätter mellan Queenstown, Wanaka och Te Anau. Alla de här tre orterna är mer eller mindre exploaterade. Upplevelseföretagen gör sitt bästa för att få oss intresserade av jetbåtar, bungyjump och diverse andra våghalsiga äventyr. På turistbyrån kan man få tips och kartor på vandringar. Man behöver dock fråga efter kartor eftersom dessa kostar en liten peng och inte ligger framme. Inte långt från Queenstown ligger Arrowtown, en liten by bevarad från guldgrävarnaden, väldigt mysig. Där finns det lite olika turer att gå, vilket rekommenderas. Det var annars i Wanaka som vi tycker att vi gjorde de häftigaste turerna och bodde på det häftigaste stället. Vi hade bokat allt boende före avresan. Det innebär att man inte alltid riktigt vet hur man ska bo. I Wanaka hade vi bokat ett BoB som låg en bit utanför stan. När vi började leta efter stället och kom längre och längre ut på landet började vi bli lite oroliga. Men det hade jag inget för, det visade sig att detta var det bästa boendet på hela vår resa. Det som var så fantastiskt var värdfamiljens varma välkomnande, huset och hela atmosfären. De var helt självförsörjande på el (solpaneler) och vatten (regnvatten). Huset var byggt av halm och stampat jordgolv, i modern tappning. Väggarna var säkert 50 cm tjocka. På gården fanns ett litet lamm som flaskmatades, vilket vi gärna fick hjälpa till med. Det fanns också en mycket glad och sällskaplig liten hund. Med tanke på att vi är mycket nyfikna och intresserade av just denna byggt teknik och att kunna leva på detta sätt så var det en total fullträff. Stället heter Mitchella Farm Bed & Breakfast, rekommenderas.

Det finns många fina leder och vandringar i Wanaka, så är det vandring man är ute efter så är Wanaka värt att besöka. Te Anau är kanske mest förknippat med Milford Sound. Vi har besökt både Milford och Doubtful Sound vid tidigare resor, båda fjordarna är väl värda ett besök. Vi har också tidigare besökt Te Anau-grottan med lysmaskarna, häftigt. Denna gång blev de vandring på Kepler Track för mig och en del fiske för maken.

Vi avslutade vår resa i Auckland med två nätter på YHA Auckland city, ett boende som jag verkligen kan rekommendera. Prisvärt och centralt. De två sista dagarna i detta härliga land försökte vi ta tillvara på sommar och sol så mycket vi kunde. Vi visste ju att vi snart skulle vara tillbaka i mörkret och slasket hemma i Sverige. Vilken tur att man har sina bilder och kan drömma sig tillbaka. ★

Text & Foto: Per Jörgner

FEM VECKOR I SÖDERHAVET

Tahiti (Papeete)

Den 31 augusti 2017 flög min hustru och jag från Göteborg via London och Los Angeles till Tahiti. Vid ankomsten till huvudstaden Papeete klockan fem på morgonen lokal tid möttes vi av ett band som spelar söderhavsmusik och alla ankommande får som sig bör blomsterkransar om halsen. Papeete är en mycket charmig liten stad som ger en bild av vardagslivet i Söderhavet. Här finns en fin småbåtshamn där många jorden runt-seglare gör ett stopp. Vi firar gudstjänst i en fullsatt protestantisk kyrka med finklädde polynesiska damer och herrar i 30 graders värme. Vi ser marknaden, residenset, ett pärlmuseum och en tahitisk kungs gravplats. Vi vandrar också en bit upp i de grönkädda bergen i öns inre. Det är de höga bergen nära kustlinjen, den högsta toppen mäter 2 200 meter över havet, som gör Tahiti till en så enastående vacker ö. En kväll äter vi middag vid de rullande matvagnarna, "Les Roulottes", vid hamnen. Klimatet är angenämt, 27-30 grader, så eftermiddagarna tillbringar vi ofta vid hotellets svalkande pool.

Moorea

Det är nära till grannön Moorea och detta är en av världens kortaste flygsträckor. Flygtid enligt tidtabell 15 minuter, därav knappt 5 minuter i luften! Här möter vi det klassiska Söderhavet med vita stränder, blått hav, blå himmel och vackra gröna berg i inlandet. Moorea är en helt underbar

liten ö! För att kunna se hela ön hyr vi en bil. Vårt hotell ligger vid en vacker stenstrand och med bilen är det bara några minuter till närmaste sandstrand, Temae Beach (27 grader i havet). Där solar och badar vi ofta. Gott om plats på stranden. Vårt enda sällskap är några vänliga, glada polynesiska familjer. På vägen mot huvudorten Vaiare finns en parkeringsplats där man kan se knölvalar precis utanför korallrevet – gratis valsafari! Vi åker flera gånger upp till utsiktsplatsen Belvedere med fin vandring i regnskogen och fantastiska vyer över vikarna Cook's Bay och Opunohu Bay. Vi kör runt hela ön och besöker ett destilleri (med gratis provsmakning) och en botanisk trädgård samt badar vid paradisiska stränder längs vägen (Haruru Point och Mareto Beach).

Bora Bora

Vi flyger en timme, återigen med Air Tahitis propellerplan, till legendariska Bora Bora. Intressant nog är det inga säkerhetskontroller alls på flygplatserna i Franska Polynesien förutom på Tahiti. Våra förväntningar är gigantiska inför denna paradiso. Redan inflygningen är enastående vacker. Man ser huvudön omgiven av ett stort antal småöar (motus) och mängder av blått hav. Flygplatsen ligger på en motu och båttransport in till Vaitape på huvudön ingår i flygbiljetten. Där hämtas vi av hotellets bil som kör oss till vår bungalow vid Matira Beach som är en helt perfekt tropisk sandstrand! Här är det lätt att koppla av. Vi solar, badar och promenerar

lite. Underbart! Men vi gör också utflykter till fots och med hotellets låncyklar. En dag hyr vi bil med guide som kör oss runt hela huvudön. Bora Bora är utan tvekan ett jordiskt paradiset.

Nuku Hiva

Vi flyger via Tahiti, som är navet i Franska Polynesien, tre timmar österut till ön Nuku Hiva i ögruppen Marquesasöarna. Vi ser mest hav men även de jättelika atollerna i Tuamotöarna. Nuku Hiva är vildare och mindre turistorienterat än de tidigare öarna. Vi hämtas på flygplatsen av hotellets 4WD Pickup som kör oss nästan fem mil på slingrande vägar och över ett 1 200 meter högt pass. Härliga vyer längs vägen. Vårt hotell som ligger i huvudorten Taiohae är enkelt men väldigt trevligt och med fin utsikt över havet. Alla gäster (mest fransmän) sitter vid gemensamt bord till frukost och vår värd Jean-Claude sitter med och berättar om sin älskade ö. Nuku Hiva ligger närmare ekvatorn så här är 33-34 grader i luften (28 grader i havet). Vi ägnar dagarna åt att chillar på hotellets fina terrass, promenera i byn och längs havet, och givetvis sola och bada. Vi besöker ett litet polynesiskt museum, Colette Bay, och den katolska katedralen. En dag gör vi en heldagsutflykt runt ön med chaufför/guide i 4WD Pickup (den absolut vanligaste biltypen här). Perfekt utflyktsväder och fantastiska vyer! Vi besöker hantverksförsäljning, träsnidare med familj, en kyrka och två gamla polynesiska fest- och offerplatser.

Tahiti (Punaauia)

Vi stannar en gång till på Tahiti. Nu har vi hyrbil och bor i några dagar i en lägenhet med havsutsikt en bit utanför Papeete. Vi kör runt på Tahiti och utforskar den vackra ön. Vi ser bland annat "Musée de Tahiti et des Isles", det museum med vacker utsikt mot Moorea där svensken Bengt Danielsson (Kon-Tiki) ett tag var chef.

Rarotonga (Cooköarna)

Vi flyger knappt tre timmar åt sydväst till Rarotonga, som är huvudön i landet Cooköarna. Landet är i allians med Nya Zeeland. Här används nya-zeeländska dollar som valuta och språket är engelska. Det sydliga läget medför ett behagligt klimat med 26-27 grader i luften och 25 grader i havet. Vi bor i ett mycket trevligt lägenhetshotell med AC och pool precis vid stranden. Här har vi ingen hyrbil. Rarotonga har egentligen bara en väg som går längs kusten runt hela ön. Det finns två busslinjer. En går medurs och den andra moturs och att åka runt hela ön tar cirka en timme. Vi åker flera gånger till helt underbara sandstränder som Aroa Beach och Muri Beach med flera småöar utanför. En dag besöker vi marknaden i den lilla huvudstaden Avarua och en kväll deltar vi i en polynesiskt afton (musik, dans, middag) på en resort. Efter en dryg månad i Söderhavet är det sedan dags att flyga vidare till Nya Zeeland. ★

PÅ VÄG TILL DOWN UNDER

Australisk VOLLEYBOLL- PROFIL i Lund

Text: Erwin Apitzsch

Som 25-åring kom Caleb Watson från Perth för att spela volleyboll för Lunds VK i elitserien i Sverige under säsongen 2018-19. I skrivande stund ligger laget på femte plats bland de 10 elitserielagen med 21 poäng efter 16 omgångar, 17 poäng efter serieledande Hylte/Halmstad. Förhoppningen är givetvis att komma till slutspel. Lunds VK började säsongen mycket bra, men hamnade sedan i en svacka.

Caleb Watson är 200 centimeter lång och började spela volleyboll först vid 18 års ålder. Då deltog han i en school camp i regi av Australian Institute of Sport och tände genast på sporten. Volleybollkarriären hade startat och fortsatte med spel i Western Australian State Team både som junior och senior. Samtidigt utbildade han sig till elektriker vid universitetet i Perth och avslutade studierna 2016. Innan Caleb började med volleyboll ägnade han sig åt surfing, basketboll med kompisarna, beachvolleyboll och tävlingsmässigt åt simning, där den främsta meriten är en guldmedalj på 200 meter fjärilsim i Quinn's Surf Club Alkimos Gift Challenge 2011.

Hur kom det sig att du hamnade i Lund?

Efter att ha spelat i Australien i många år tyckte jag att det skulle vara kul att spela i en klubb utomlands och kollade vad som fanns i Europa. Min tränare i Australien hade spelet i Södertälje och menade att standarden i den svenska elitserien skulle vara hanterbar för mig. Jag tog kontakt och fick ett 1-årskontrakt med Lunds VK och tröjnumret 7.

Hur har det gått för dig i den svenska elitserien?

Både jag och klubben inledde säsongen mycket bra, men därefter har det gått lite sämre. En höjdpunkt var när vi slog topplaget Linköping. Min position är center/högerspiker och min främsta styrka är att blockera. Ett tag i höstas var jag den bäste i ligan enligt statistiken. Förväntningarna på mig inför säsongen var att jag skulle bidra med min inställning och driv att utvecklas och bli bättre, och det tycker jag att jag har levt upp till. Jag är kraftfull och visar det i mitt spel.

Hur ser en vanlig vecka ut för dig?

Herrlaget tränar fem dagar i veckan måndag till fredag och på helgerna är det match. Sedan är jag tränare för C-laget (14-22 år) på torsdagkvällarna, och det trivs jag med och grabbarna tycker att det är kul. Jag har sökt några jobb

och hoppas att jag kan arbeta på heltid under våren utöver volleybollengagemanget. Jag hänger mycket med killarna i A-laget och tycker att vi har en bra sammanhållning. Jag har också via Facebook "Australians in Sweden" träffat några australiensare. Däremot har jag inte kontakt med andra svenskar ännu. Jag bor centralt i Lund och det är en mycket gammal stad som jag trivs bra i.

Hur ser din framtid ut?

Mitt kontrakt går ut i maj och då är det omförhandling om en eventuell fortsättning i Lunds VK. Men det kan också bli spel i ett annat land. Min tränare i Australien har många kontakter i Europa, så just nu vet jag inget om min framtid. Jag räknar med att spela volleyboll på elitnivå i två år till och sedan ägna mig åt det jag är utbildad för. Just nu kan jag däremot inte tänka mig att bli tränare i volleyboll.

Vad skulle du vilja göra i Sverige förutom att spela volleyboll?

Jag har aldrig upplevt snö, så jag skulle vilja se så mycket snö som möjligt. I mitten av januari var jag i Tromsø i Norge och fick uppleva hur mycket snö som helst och dessutom norrsken. Jag kom till Sverige för vädret och är mycket nöjd med vad jag har fått uppleva. Den mest oväntade händelsen var att halka på mörka vägar med ett tunt, nästan helt osynligt islager. Jag skulle också vilja prova på snowboard, det vore toppen, men det får jag nog avstå från med tanke på skaderisken. Efter volleybollsäsongen tänker jag åka till Stockholm och Gotland. Abisko och Kiruna finns också med på att-göra-listan, men vi får se om det blir så. Hoppas att tiden räcker till. Det gäller ju att utnyttja den till fullo.

Vad tycker du om den svenska matkulturen?

Jag gillar fika och är förtjust i kanelbullar. Däremot är surströmming ingenting för mig. Lukten är svår att förlika sig med. Det är ingenting som jag saknar från vad jag är van vid i Australien.

Har du något favoritställe i Australien?

Jag har inte varit på alla ställen i Australien, men av platser som jag har varit på är det Gracetown, en stad på, tror jag, cirka 3 000 invånare belägen två timmars bilresa (269 kilometer) sydväst om Perth. Att komma ifrån storstaden och ägna sig åt surfing är en höjdare. På tal om Perth – det lär vara den mest isolerade storstaden i världen och den blåsigaste efter Chicago. ★

TASMANIEN

– En upplevelse som ger mersmak

Text & Foto: Anders Bergström

På morgonen den 9 november 2016 då SMHI hade utfärdat en snövarning och Öresundsbron hotade att stänga, lämnade vi snöslasket i Skåne och tog en taxi till Kastrup en timme tidigare än planerat. Taxin kom dock fram som planerat och vi lyfte från Köpenhamn mot Sydney via Frankfurt och Singapore. Vi, min fru Helen och jag, skulle besöka svenska vänner i Sydney och Helens syssling i Melbourne, och så ta en avstickare till Tasmanien. Vi skulle vara borta i närmare en månad för att vara tillbaka igen den 6 december.

Under denna månad hann vi uppleva många fantastiska saker, och bland det finaste var Tasmanien. Vi hade i förväg planerat att tillbringa ungefär en vecka på egen hand i Tasmanien, och detaljerna planerades på plats i Melbourne med hjälp av en lokal resebyrå. Tasmanien är en mycket vacker ö med riklig växtlighet och ett stort djurliv, lite kyligare än Australien. Västra ön är nästan obebodd med stora skogar, floder och glaciärer, och hälften av ytan är avsatt som nationalpark. Man kan ta sig dit med flyg eller båt.

Vi flög från Melbourne till Hobart där vi stannade i två dagar. Hobart är en trevlig liten stad med många mysiga små restauranger. På Hadley's Oriental Hotel kan man även få Afternoon Tea som på den gamla tiden. När man är i Hobart får man inte missa Mona, Museum of Old and New Art. Dit tar man sig lämpligen med färja 25 minuter uppför floden från centrum. Museet är insprängt i berget och har ett stort antal utställningar. Spektakulära lokaler med konst som kan provocera. En del av konsten kan betraktas även från hemsidan. Förutom att titta på konsten kan man hyra delar av museet för kongresser, konserter, fester och bröllop.

Port Arthur Historic Site är förstås ett måste. Hit tar man sig lämpligen per bil och avsätter minst en hel dag. Det finns guidade turer av olika slag på både land och vatten. Historierna om fångarna och hur de levde och behandlades är hjärtskärande. Tänkvärt är dock att de engelska soldaterna som var diktommenderade ibland behandlades ännu sämre – en fånge var statens egendom och skulle straffas men inte dö, men en död soldat gick lätt att ersätta. Jag minns också historien om fången som flådde en känguru och tog på sig skinnet och smet iväg. Tyvärr blev han skjuten av en soldat, som trodde att han var en känguru. Soldaterna hade nämligen usla förhållanden och gick ofta hungriga, så klart då att man skjuter en känguru om man kan.

Vi åkte sedan vidare norrut utmed Tasmaniens östra kust. Här kan man stan- na till vid några av de många vingårdarna man passerar. Man odlar mest vita viner, klimatet är ju lite kyligare och passar inte lika bra för röda viner. Men på en av vingårdarna fick vi reda på att flera stora australiensiska vinproducenter nu köper mark på Tasmanien. Man räknar nämligen med att klimatförändringarna gör att ön snart kommer att passa utmärkt för att odla även röda viner! På vingårdarna kan man provsmaka vinerna, men problemet är ju att man tar sig runt med bil och någon måste köra. Även om Australien är lite liberalare med promillegränserna så bär det emot att dricka och köra. Men, bilförare hav tröst: Vissa trevliga tasmanska viner finns även på Systembolaget, och även tasmansk whiskey, riktigt god.

I Freycinet National Park bjuds man på fantastisk natur på havsnivå. En vandring kan ta dig från Great Oyster Bay i väster genom tropiska skogar till det stora Tasmanhavet i öster och den berömda Wineglass Bay. Naturligtvis kommer man nära både fåglar och djur om man har lite tålamod. Lederna är väl markerade och kräver bara en "normal svensk kondition". Vårt sista stopp på Tasmanien var Cradle Mountain, en nationalpark på 1 500 meter uppe i bergen mot nordväst. Här kan man åka skidor åtminstone på vintern, men vi sommarvandrade ungefär som i svenska fjällen. Vi bodde i utkanten av parken och tog parkens buss in till vandringslederna. Vandrigen gick genom skogfri fjällnatur med storslagen utsikt och exotiska fåglar. Man bör ha en viss vana av vandringar, och även lite kondition, för höjdskillnaden var avsevärd. Fantastiskt!

Avslutningsvis för vi vidare till Launceston där vi tog flyget tillbaka till Melbourne för några dagar före den definitiva hemresan. Tasmanien var fantastiskt och gav mersmak. Det finns så mycket att se att vi skulle kunna ha tillbringat hela månaden enbart där. Om det inte låg så långt bort skulle vi åka dit ofta. ★

Mona: mona.net.au

Port Arthur Historic Site: portarthur.org.au

Freycinet National Park: www.parks.tas.gov.au/?base=3363

Cradle Mountain: www.parks.tas.gov.au/?base=3297

Allmänt om Tasmanien: www.australia.com/en/places/tasmania.html

DEL
2/2

TONGARIRO ALPINE CROSSING

Då och nu - En naturupplevelse utöver det vanliga

Text & Foto: Margot Garmelius

Som jag skrev i förra numret av Down Under hade jag och min kompis gått på Tongariro Alpine Crossing 1974 så det var alltså mycket speciellt för mig att nästan 40 år senare komma tillbaka och göra denna vandring igen. Nu tillsammans med min make och väldigt många andra. Att det nu var väldigt mycket folk, det var ju inte en fördel precis.

Hela vandringsleden är numera 19,4 km lång och den går i en mycket skiftande terräng. Uppskattningsvis tar det mellan 6 och 8 timmar att gå hela sträckan, helt beroende på den personliga konditionen. Man bör vara hyggligt vältränad då det är mycket vandring uppför i början av leden och det är lös lavasand att klättra i. Dessutom behövs både starka knän och lårmuskler då man vandrar nerför under några timmar.

Självklart tog maken och jag in på The Chateau Tongariro Hotel där jag tidigare arbetat. Transporten till starten och upphämtningen vid slutet av

vandringen, på andra sidan vulkantopparna, beställde vi på hotellet då dom arrangerar transporterna för dom som bor på hotellet.

Tidigt nästa morgon blev vi hämtade utanför hotellet. Döm om min förvåning när chauffören presenterar sig som "Scotty", en av de killar som fanns bland personalen när jag jobbade där på 70-talet. Hans fru (på 70-talet hans flickvän) jobbade fortfarande på hotellet i receptionen.

Det var en fin sommarmorgon i december. Solen strålade från en klarblå himmel och vi såg fram emot en fantastisk vandring över bergen. Scotty släppte av oss vid parkeringen vid slutet av Mangatepopo som vägen upp mot vulkanerna heter.

Här börjar vandringen på 1 100 meters höjd och de första kilometrarna går över en boardwalk som löper över lavasand upp mot den första stigningen.

Det tog oss en dryg timme att nå "The Devils Staircase" som den första stigningen heter. Då hade vi tillryggelagt 4 km och redan kommit upp på drygt 1 400 meters höjd. "Djävulstrappan" är tuff, både för att det är brant och man klättrar i lös lavasand. Vi var lite slitna men mycket nöjda att nå den första avsatsen på vandrigen som heter South Crater. Därefter hade vi en behaglig vandring över en platt och hård mark som vi upplevde som ett månlandskap. Ingen växtlighet utan bara ett kargt och gråbrunt landskap.

Leden fortsatte sedan återigen med en rätt brant stigning för att ta oss upp till den högsta punkten på vandrigen, Red Crater. Här uppe kunde vi inmundiga vår lunch samtidigt som vi kunde njuta av den spektakulära utsikten över Otureredalen, Emerald Lakes och Blue Lakes. Som namnen vittnar om är dessa sjöar mycket färggranna i turkos och blått. Allt beroende på mineralerna som vulkanerna släppt ut i vattnet. Den klarblå himlen och solen var vid det här laget helt borta. Här uppe låg molnen ganska lågt och det var kallt och bläsig. Här fick vi användning för både tröjan och vindjackan som vi lämpligt nog hade packat ner.

Från Red Crater började vi sedan vår vandring nedåt och härifrån hade vi cirka 10 km kvar till målet. Den första delen, cirka 1,5 km gick över en högplatå fram till Blue Lake för att sedan, resten av vår vandring, gå stadigt utför. Vi gick från cirka 1 700 m höjd vid Red Crater, ner till 760 m vid ledens slut. Det är tuffare för knän och lärmuskler än något annat på vandrigen. Trötta och mycket nöjda kom vi ner i tid för den första bussens "pick up" tillbaka till hotellet. Jag inser att det inte var hela denna tur vi gick 1974 utan det måste ha varit en helt annan sträckning. Eller också var jag så ung och vältränad att jag inte kommer ihåg hur tufft det var. ★

Tongariros nationalpark

kan bli föremål för oförutsägbart väder och villkoren kan förändras snabbt. Det är viktigt att alla vandrare bär med sig rätt packning för sin tur över vulkanerna.

Ta med:

Mat och rikligt med vätska, särskilt under sommarmånaderna. Vatten- och vindtät jacka samt ordentliga byxor som värmer om det är kallt och blåser. Kängor/stövlar/skor som är stadiga och ger ordentlig stadga då du ska vandra i mycket ojämn vulkanisk terräng på grus och sten.

Under vår/höst (och soliga dagar) kan det också vara bra att ha med sig mössa, vantar, solkräm och solglasögon. Vädet på parkeringen i början av vandrigen kan vara helt annorlunda jämfört med hur det kan vara uppe på vulkanerna eller längs leden. Variationen kan vara stor så man måste också vara beredd på att ändra sina planer och vända tillbaka, speciellt när sikten blir dålig eller när det är starka vindar.

BLI MEDLEM / FÖRMÅNER

Bli medlem i Vänskapsföreningen och utöka dina kunskaper om länderna, inte bara som rese mål, utan också om bland annat kultur, historia, sport, vin, studier, arbete och hur det är att leva i Australien och Nya Zeeland. Det är också ett forum för medlemmarna att dela egna reseupplevelser med andra med samma intresse.

Medlemsförmåner

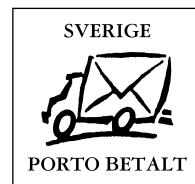
Som medlem erhåller du förutom vår medlemstidning även förmånen att kunna ställa detaljerade frågor till föreningens ambassadörer. Läs mer på vår hemsida www.australien-nyazeeland.se

Bli medlem

Inbetalning av 200 SEK till PlusGiro konto 54 81 31-2. Var vänlig ange namn, ev. medlemsnummer och e-postadress. Vi arbetar konstant med att skaffa flera och bättre fördelar för dig som medlem. Utöver medlemstidningen Down Under, hemsidan och deltagande i olika arrangemang runt om i landet.

B

Vill du skriva en artikel för **DOWN UNDER?**

Har du rest, studerat, arbetat eller
upplevt något intressant med koppling
till Australien och Nya Zeeland?

Kontakta oss via **www.australien-nyazeeland.se**

